

og vist, men det tror jeg er uadskilleligt fra de store Fordele, denne Ordning medfører i andre Retninger. En væsentlig Del af Brandsfaren vil jo imidlertid være fjernet derved, at man fjerner Skulptursamlingen fra Akademiet, at i det Hele Samlingerne komme bort fra Akademiet og overføres i en anden Bygning, der vil komme til at ligge saa langt fra Charlottenborg, at der, selv om den Ulykke skulde indtræffe, at der kom Ild i Slottet, ikke vilde kunne være noget Spørgsmaal om, at Ilden kunde naae over til den. Naar det ærede Medlem (Holstein-Ledreborg) klagede over, at der ikke var taget Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne her ved Sagens tidligere Behandling, tillader jeg mig at tro, at det tildeels beror paa, at man ikke har gennemset de Motiver, der nu findes til Lovforslaget. Man har uden Tvivl ment, at, da Lovforslaget omtrent er det samme som det, der tidligere er fremsat, maatte ogsaa Motiverne være de samme. Men der er en Forskjel, og det en Forskjel, som oplyser netop de Spørgsmaal, der bleve fremdragne dengang, og deriblandt det, jeg nylig nævnte, nemlig Muligheden af paa tilfredsstillende Maade at emgjøre den gamle Slotsbygning til Udstillingslokale og Hensigtsmæssigheden af at lade Professorene flytte. Skal et nyt Udstillingslokales Ophørelse udsættes, indtil man faar Professorene flytte ud, vil det have lange Udsigter, thi det er Embedsboliger, de nu have, og dem have de Ret til at beholde for Livstid. Der taltes dernæst, og det af flere ærede Medlemmer, om Betydningen af en Kunstindustri for Danmark, om det Betydningsfulde i, at Haandværket i Danmark udbanner sig paa kunstnerisk Maade. Ja, det anerkjende sikkert Alle, at det har en stor Betydning, og at ethvert Land, hvis Industri skal hævede sin Plads paa Verdensmarkedet, nødvendigvis maa støtte sig til Kunsten. I visse Retninger sker det allerede i Danmark, og Thorvaldsens Indflydelse har i den Henseende været stor. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag netop vil give vigtige Midler til at fyldestgjøre denne Forbring i endnu større Grad, end hidtil er sket. Thi disse Skulptursamlinger, der staa indpakke, og som slet Ingen nu kan faae at se, indeholde efter Alles Sigende — jeg er ikke af de Heldige, der have set dem — uopundelige Skatte netop i den Henseende. Der gaves en særlig gunstig Leilighed til for 2—3 Aar siden til at erhverve en Række Afstøbninger af italienske Kunstnere. To Privatmænd tilbode at ville yde Halvparten af den Sum, der fordredes, og ved den Anmærkning, der i de senere Aar har været optagen paa Finantsloven, hvorefter Ministeren indenfor visse Grændser har Naadighed over flere Aars Bevilling paa eengang, blev det muligt for Ministeren at supplere, hvad de Private havde ydet, saaledes, at vi have faaet en Samling af Gipsafstøbninger, der efter Alles Sigende er i høj

Grad værdifuld, just til Anvendelse som Forbilleder for vore Kunstnere. Men den er nu aldeles unyttig; den har, siden den kom hertil, staaet indpakket og maa forblive saaledes, indtil Lokale kan staves tilstede; thi vi have intet Sted at opstille den. Lænter man altsaa paa den danske Industri, og vil man have den ved Hjælp af Kunsten, saa er Vedtagelsen af dette Lovforslag en væsentlig Betingelse netop derfor. Jeg tror saaledes, at jeg har omtalt de væsentligste af de Punkter, der have været fremdragne, og jeg slutter med at udtale det Haab, at Sagen maa blive ført videre og blive gennemført.

Bajer: Da den ærede Minister tog Ordet, lyttede jeg meget nøie for at faae et bestemt, klart og tydeligt Svar paa det Spørgsmaal, som jeg havde rettet til ham med Hensyn til, om det nu maatte anses for sikkert, at der vilde blive oprettet en Kvindefskole, dersom denne Sag gik igennem. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke blev fuldt tilfredsstillt, idet den høitærede Minister sagde, at Meningen var den, at Kvindefskolen skulde indrettes, naar Pladsen kom. Jeg tror, at jeg saaledes har opfattet den høitærede Minister rigtig; men naar man nu ser paa den Plan, der er omdelt som hørende til Lovforslagets Motiver, viser det sig, at Pladsen ganske vist er noget indskrænket. Jeg skal nu ikke opholde mig ved, at der foreligger en Trykfeil i denne Plan, som ærede Medlemmer ganske vist ville have bemærket. Der staar nemlig: „b. Udstillingslokaler med Sidelys“ og derefter: „b. Kvindefskole“; her er der uden Tvivl bortfaldet et Mærke, idet der skulde have staaet: „b. 1.“, thi hvis det samme Lokale skulde bruges til Udstillingslokale og Kvindefskole, saa vilde Pladsen jo blive overmaade rigelig, undertagen i Udstillingstiden; men det er jo kun ganske faa af de Lokaler, som bruges til Udstillingslokaler, der tillige skulde bruges til Kvindefskole. I den Tid, da Udstillingen finder Sted, kan der altsaa ingen Kvindefskole være. Nu tror jeg imidlertid, at, naar man tager Hensyn til den Bemærkning, som jeg har gjort, nemlig at Kvindefskolen ikke behøver at være saa fuldt adskilt fra den mandlige Skole, som man har tænkt sig, saa ville Lokalerne vel nok blive tilstrækkelige alligevel; men jeg veed jo ikke, hvorvidt denne Opfattelse vil finde Indgang hos dem, der have med denne Sags Ordning at gjøre. Det er vistnok ønskeligt, dels at der bruges de samme Lærere ved den mandlige og den kvindelige Undervisning i mange Fag, dels at Forelesningerne for en Del kunne blive fælles, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at man jo har Erfaringer andetsteds fra i saa Henseende. Saaledes veed jeg, at paa det saakaldte „Damenakademi“, som Frøken Eichler har oprettet i Berlin, ere baade Mand og Kvinde Lærere, og i Wien er man ogsaa af den Mening, at det er ligegyldigt, om det er Lærere eller Lærere-